

El teu compromís
millora el món

Guia didàctica per a adults

Campanya Institucional
2017-2018

 Caritas

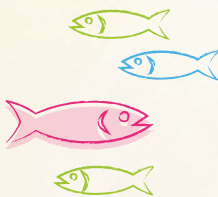
I. Presentació

- La manca de compromís és una de les característiques de la nostra societat, en la qual gairebé tot és tan sols *per a una estona*. Les noves generacions es relacionen pensant que el compromís amb la família, amb els amics, a l'escola, a la feina no és important. Avui en dia parlar de compromís sembla que estigui passat de moda o que sigui conservador. Parlar de compromís és anar contracorrent.
- A Càritas no parlem d'un compromís qualsevol, parlem del compromís cristià que configura la persona en tota la seva integritat, és social i caritatiu, arrelat en l'Evangelí, en el ser en els altres i per als altres. Es tracta d'un compromís que neix en la fe en un Déu Trinitat: Déu Pare que ens estima a tots incondicionalment i que ens confereix a tots la mateixa dignitat; Déu Fill que dona la vida per alliberar-nos de les esclavituts quotidianes i ens salva de les ombres; i Déu Esperit que anima i encoratja l'amor que habita en cada ésser humà i l'indueix a caminar en comunitat per ser sal i llum en el món.

La campanya de Càritas
El teu compromís millora el món
pretén:

Transmetre la vivència del compromís com a **motor de canvi** de la societat.

Renovar i reforçar la vivència del compromís: atrevir-se a **anar contra corrent**.

Promoure el valor del compromís: alimentar la **consciència de missió col·lectiva**.

II. Guia per a l'animador/educador

En aquesta petita guia trobareu unes quantes pautes per a explicar al públic adult el sentit del **compromís cristià**:

- Guia per a una xerrada
- Reflexió i dinàmica
- Proposta d'acció
- Recurs litúrgic

1. Xerrada

Inicia la xerrada fixant-te en tres punts clau:

1.1. MOTOR DE CANVI DE LA SOCIETAT

La majoria de vegades reduïm el compromís a una experiència concreta i deixem diluir, en les tasques i en la pressa, la profunditat del que significa. Això fa que perdem la força, que arribem al desànim, fins i tot a la impotència, i que ens preguntem: Quin sentit té tot el que fem si la societat cada vegada està més malament? Quin sentit té si l'extorsió, el dolor i la injustícia s'han fet els amos del món?

Enfront de la desesma, els cristians ens aferrem a l'alè de Déu, que commou les nostres entranyes i desperta la compassió i la misericòrdia. Aquest alè de Vida és el que alimenta la fe i ens porta a viure en Déu i des de Déu. La nostra manera de viure es compromet amb l'exemple de Jesús quan desitja, busca i cuida el bé dels altres: *No he vingut a ser servit, sinó a servir* (Mt 20, 28). Així, aquest compromís es converteix en motor de canvi en la societat, capaç d'enfrontar-se a les adversitats amb confiança.

1.2. ATREVIR-SE A ANAR CONTRACORRENT

La invitació a ser cristià demana sempre un compromís i sempre hi ha en joc la nostra llibertat per a escollir. Escollir de viure com a persones compromeses i seguidores de Jesús de Natzaret i arriscar-se a viure contracorrent i fer el possible per a altres la Bona Aventura del Regne de Déu aquí i ara. També vol dir obrir casa nostra, la nostra ment i sobretot la nostra vida per deixar-nos guarir el cor i curar les ferides dels germans més pobres de les perifèries socials.

És l'Església, amb tota la seva pluralitat de parròquies, la que s'ha de posar en camí i fer possible que els interessos econòmics no estiguin mai per damunt de la dignitat dels éssers humans: *Obrir els ulls i les orelles al clam de la terra, que és el clam dels pobres, i a treballar per una ecologia integral, una ecologia en què resulten inseparables la preocupació per la naturalesa, la justícia amb els pobres, el compromís amb la societat, la defensa de la vida, el desenvolupament integral, i la pau i l'equilibri interior de l'ésser humà.* (Papa Francesc, *Laudato si*).

1.3. CONSCIÈNCIA DE MISSIÓ COL·LECTIVA

Vivim la terrible paradoxa de la no-comunicació entre les persones. Una cosa ja tan imprescindible com el WhatsApp –i no rebaixem els seus avantatges– s'ha convertit en el nostre principal canal de comunicació substituint la mirada, l'abraçada o el somriure, fent breu i imperceptible el temps que dediquem a compartir somnis, projectes i incerteses. Els cristians estem cridats a ser **agents de transformació** de la nostra societat i fins i tot del món, però això tan sols serà possible des de l'exercici d'un compromís viscut com a vocació i do per als altres, un compromís que arrela i es desenvolupa en comunitat.

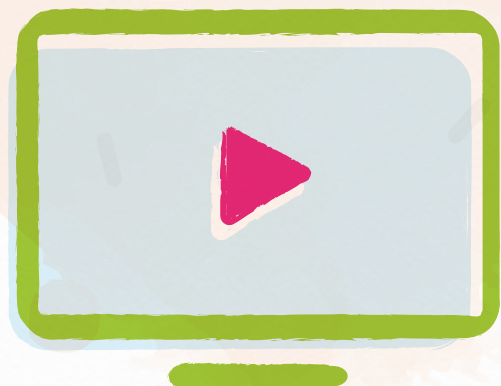
L'Esperit es revela i actua en comunitat i per això necessàriament cal crear i cuidar petites comunitats que siguin signe i sagrament de l'amor, de la fraternitat i de la justícia. Comunitats de fe, de vida, d'oració, de béns, comunitats capaces de compartir i de posar en comú els béns materials, el temps, la feina, la disponibilitat, la missió, els dons, la pròpia existència i el camí en comú.

III. Activitats

2. Reflexió i dinàmica

2.1. VEURE

Projecta el vídeo, que dura dos minuts, per a presentar la campanya **El teu compromís millora el món**.

2.2. JUTJAR

Tot seguit obre un torn de paraules entre els assistents per comentar els continguts del vídeo.

Planteja al grup diverses preguntes:

- Quin tipus de societat es reflecteix en el vídeo?
- Què fem per lluitar contra les desigualtats de la nostra societat?
- Posem en pràctica els valors de l'Evangeli?

2.3. ACTUAR

Entre tots es busquen respostes per a les qüestions que s'hagin anat plantejant. Es tracta de trobar solucions realistes i concretes que evidencin el compromís de la comunitat cristiana davant d'aquestes situacions injustes.

- La **fraternitat**: "Aquest és el meu manament: Que us estimeu els uns als altres, tal com jo us he estimat." (Jn,15, 12-16). Aprendre a estimar els altres com a un mateix és dir-li, a l'altre: *no passo de tu, estic per tu*.
- La **diversitat**: "Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots." (Corintis 12, 7). Quan posem els nostres dons al servei del bé comú es fan més forts i es multipliquen.
- La **constància**: "Llavors aixecaràs el front net de pecat i et mantindràs ferm, res no et farà por." (Job 11,15). Cal ser pacient i confiat en el moment que trobem les primeres dificultats.
- L'**esforç**: "Dóna noves forces als cansats, enrobusteix els qui són febles." (Isaïes 40, 29-31). Quan ajudo els altres dono valor al meu esforç i engrandeixo la meva generositat.
- La **gratuitat**: "De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc." (Mt 10,7-15). Aprendre a col·laborar sense intenció de rebre materialment res a canvi.

3. Proposta d'acció

Quin paper exercim els cristians en la societat actual?

3.1. GEST

Mira al teu voltant i identifica tot allò que fas i que no està d'acord amb el que dius. Ser cristià exigeix un compromís de vida.

«L'amor no es pot quedar en ell mateix. No tindria sentit. L'amor ha d'estar en acció. Aquesta activitat ens portarà al servei». (Mare Teresa de Calcuta)

3.2. COMPROMÍS

Vull portar a la pràctica l'exemple de Jesús i veure en l'altre la imatge de Déu sense entretenir-me a fer judicis de valor. Vull ser jo sense oblidar-me del proïsme. Vull que el meu sentiment cristià es reflecteixi en els meus actes, en cada gest, per petit que sigui. Vull trobar l'equilibri entre oració i acció. Vull que l'oració em porti a l'acció caritativa.

«Sense l'oració quotidiana viscuda amb fidelitat, l'acció es buida, perd l'ànima profunda i es redueix a un simple activisme que, al final, ens deixa insatisfets».

(Benet XVI, 25 d'abril de 2012, catequesi sobre l'oració dels Fets dels Apòstols)

Senyor, ajuda'm perquè tot el que digui i faci sempre comenci i acabi en Tu.

3.3. ACCIÓ = COMPROMÍS + SERVEI

El meu compromís compta sempre amb l'ajuda incondicional de Déu:

«Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món». (Mt 28, 20)

Interès ↔ Lliurament
Interès ↔ Gratuïtat
Interès ↔ Despreniment
Desesma ↔ Esperança

III. Activitats

1. Si jo no ho faig, qui ho farà?

"Sóc conscient del que puc aportar a la comunitat: ofereixo els meus dons, em comprometo."

L'animador convida a tothom a pensar i a dir en veu alta alguna tasca que es pugui dur a terme a la comunitat, com ara l'acolliment de persones, la recollida d'estris, l'organització de xerrades i celebracions, ajudar en les celebracions de la parròquia... Durant l'exposició potser sorgiran idees noves, reptes nous per a tirar endavant i per a completar i enriquir la tasca de Càritas.

2. Que hi ha aquí, aquí?

"Les noves tecnologies, les maquinetes, ho van canviant tot, fins i tot la nostra relació amb Déu."

Tothom ha de deixar el mòbil encès en algun lloc de la sala. L'animador fa una pregunta: "De quina manera ha canviat la nostra vida i la relació amb els altres, el *telèfon intel·ligent*?" S'han de valorar tant els aspectes positius com els negatius. Probablement, algun telèfon sonarà i interromprà la sessió, tal com ens passa infinitat de vegades al llarg del dia. Llavors l'animador plantejarà al grup les opcions de respondre o de no respondre.

Avui en dia trobar el silenci necessari per a la reflexió és ben difícil.

3. Trencar la soledat

"Em sento inútil i sol. Sembla que la meua vida ja no importa a ningú."

Es tracta d'acollir persones que se senten soles i proposar-los una tasca tan senzilla com estimulante: compartir els coneixements, l'experiència i tot el que saben. Valorar, en definitiva, tot allò que les persones grans, les jubilades o les que estan soles tenen: temps i cor. Això pot ser l'inici d'una nova etapa per a aquestes persones i per a la comunitat que s'obre acceptant el seu compromís.

Si oferim sentit de pertinença a les persones, la comunitat s'enforteix.

4. Endavant, t'escolto...

«Les meves ovelles senten la meua veu; jo les conec i elles em segueixen». (Joan 10, 27)

Adonar-se de com és d'important per a tothom saber escoltar. L'animador inicia l'activitat convidant els assistents a reflexionar sobre les tasques que du a terme Càritas. Tot seguit, distribueix el grup per parelles. Han de parlar sobre el compromís de Càritas, en què pot millorar i com pot millorar aquest compromís. Les respostes i les opinions es van anotant i després es posen en comú.

Us presentem un text del Papa Francesc per a reflexionar.

Audiència Jubilar del Papa Francesc, 20 de febrer de 2016:

"Misericòrdia i compromís de vida són testimoni de la nostra fe en Crist"

Estimats germans i germanes, bon dia!

El jubileu de la Misericòrdia és una vertadera oportunitat per a entrar amb profunditat dins del misteri de la bondat i de l'amor de Déu. En aquest temps de Quaresma, l'Església ens convida a conèixer sempre més el Senyor Jesús, i a viure de manera coherent la fe amb un estil de vida que expressi la misericòrdia del Pare. Estem cridats a assumir aquest compromís per a oferir, a tots els qui trobem, el signe concret de la proximitat de Déu. És a dir, la meua vida, la meua actitud, la manera d'anar per la vida han de ser signes concrets que Déu és a prop de nosaltres. Petits gestos d'amor, de tendresa, de cura, que fan pensar que el Senyor és amb nosaltres, que és a prop nostre. I així s'obre la porta de la misericòrdia.

Avui em voldria aturar breument a reflexionar amb vosaltres sobre el tema d'aquesta paraula que he dit: el tema del compromís. Què vol dir compromís? I què vol dir comprometre's? Quan em comprometo, vol dir que assumeixo una responsabilitat, una tasca amb algú; i vol dir també l'estil, l'actitud de fidelitat i de lliurament, de particular atenció amb què tiro endavant aquesta tasca. Cada dia ens demanen que ens esforcem en les coses que fem: en l'oració, en la feina, en els estudis, però també en l'esport, en les activitats lliures... Comprometre's vol dir posar bona voluntat i també esforç per a millorar la vida.

I Déu també s'ha compromès amb nosaltres. El seu primer compromís ha estat el de crear el món, i malgrat els nostres atemptats per a destruir-lo —i n'hi ha tants!—, Ell es compromet a mantenir-lo viu. Però el seu compromís més gran ha estat el de donar-nos Jesús. Aquest és el gran compromís de Déu! Sí, Jesús és justament el compromís extrem que Déu ha assumit a favor nostre. Ho recorda també Sant Pau quan escriu que Déu "no va plànyer el seu propi Fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres" (Rom 8, 32). I, en virtut d'això, juntament amb Jesús el Pare ens donarà tot allò que necessitem. I com s'ha manifestat aquest compromís de Déu per nosaltres? És molt fàcil de comprovar-ho en l'Evangeli. En Jesús, Déu s'ha compromès completament per a retornar l'esperança als pobres, a tots aquells a qui se'ls havia pres la dignitat, als estrangers, als malalts, als presoners, i als pecadors, que acollia amb bondat. En tot això, Jesús era expressió viva de la misericòrdia del Pare. I em voldria referir a això: Jesús acollia amb bondat els pecadors. Si nosaltres pensem humanament, el pecador fóra un enemic de Jesús, un enemic de Déu, però Ell s'hi acostava amb bondat, els estimava i els canviava el cor. Tots nosaltres som pecadors: tots! Tots tenim davant de Déu alguna culpa. Però hem de tenir confiança: Ell s'acosta per donar-nos confort, la misericòrdia, el perdó. Aquest és el compromís de Déu i per això ha enviat Jesús: per acostar-se a nosaltres, a tots nosaltres i obrir la porta del seu amor, del seu cor, de la seva misericòrdia. I això és molt bonic. Molt bonic!

A partir de l'amor misericordiós amb què Jesús ha expressat el compromís de Déu, també nosaltres podem i hem de correspondre al seu amor amb el nostre compromís. I això sobretot en les situacions de més necessitat, on hi ha més set d'esperança. Penso —per exemple— en el nostre compromís amb les persones abandonades, amb aquells que suporten pesades minusvalideses, amb els malalts greus, amb els moribunds, amb els que no són capaços de manifestar reconeixement... En totes aquestes realitats nosaltres portem la misericòrdia de Déu mitjançant un compromís de vida, que és testimoni de la nostra fe en Crist. Hem de portar sempre aquesta carícia de Déu —perquè Déu ens ha acarolat amb la seva misericòrdia—, portar-la als altres, a aquells que pateixen necessitats, a aquells que estan tristos o tenen un pes al cor: acostar-nos-hi amb aquella carícia de Déu, que és la mateixa que Ell ens ha donat.

Que aquest Jubileu pugui ajudar la nostra ment i el nostre cor a tocar amb la mà el compromís de Déu per cada un de nosaltres, i gràcies a això transformar la nostra vida en un compromís de misericòrdia per a tots.

Per a la pregària

Després de la lectura del text, en veu alta o de forma individual, l'animador planteja unes preguntes per a reflexionar i compartir:

- Com em sento convidat avui a viure la meua manera de comprometre'm amb el món i amb els qui més pateixen?
- Quins gestos concrets i quins propòsits reals puc fer perquè el meu estil de vida transparenti l'amor i la misericòrdia de Déu?

Per a resar plegats

*Quan passi el missatger
que no em trobi adormit,
enfeinat en altres fites,
indiferent a la seva veu.
Que els seu relat no sigui
llavor que el vent escombra
o llum que a ningú no il·lumina.*

*Quan passi el missatger
que no li giri la cara
per esquivar la seva proposta.
Es presentarà en un text,
o m'envestirà en un vers,
serà l'estrofa d'un cant
que m'emboliqui amb el so.*

*Potser vindrà com a amic
en un home rendit
o en el pa llescat.
Li obriré la casa
posaré en joc el cor
i escoltaré, àvidament, les seves paraules.*

I llavors em canviarà la vida.

José Mª Rodríguez Olaizola, sj

Caritas

caritascatalunya.cat